សុខាយកថា

ព្រះអាចារ្យទូច- ឡេង វត្តព្រះកែវព្រះភ្លើង ក្រុងភ្នំពេញ

ទេសនាដាក់វិទ្យុឃោសនសព្ទនៃប្រទេសកម្ពុជា កាលពីថ្ងៃ ១៥ កើត ខែពិសាខ

ឆ្នាំជូតសំរឹទ្ធិស័ក ព.ស. ២៤៩១ (២២- ៥- ៤៨)

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបង្អោនកាយ- វាចា- ចិត្ត ក្រាបបង្គំចំពោះព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃ ដោយសេចក្ដីគោរព ។

លំដាប់តពីនេះទៅ អាត្មាភាពសូមសំដែងនូវព្រះសទ្ធម្មទេសនា ដើម្បីបំភ្លឺការសុខ- ទុក្ខគ្រប់ចំពូក តាមរបៀបច្បាប់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលមានចារិកក្នុងព្រះត្រៃបិដក ផ្សាយចែកជូនដល់អស់លោក- អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសង្ខេបដូចតទៅនេះ

សព្វសត្វទាំងឡាយ សុទ្ធតែស្វែងរកសេចក្ដីសុខគ្រប់ ៗ ប្រាណ តែមិនងាយនឹងបានជួបប្រទះនូវសេចក្ដីសុខនោះ ដូចយ៉ាងខេមរៈជនយើងនេះ ច្រើនតែជួបប្រទះនូវសេចក្ដីទុក្ខលំបាក ច្រើនជាងជនជាតិនានា នោះមិនមែនមកពីយើងកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាទេ ប្រាកដជាមកពីយើងមិនដឹងច្បាប់ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យច្បាស់លាស់ ឬក៏យើងដឹងដែរ តែយើងមិនប្រតិបត្តិតាមឲ្យសព្វគ្រប់ បានជាយើងឃ្លាងចាកសុខ ដែលគួរបានអំពីផ្លូវព្រះពុទ្ធសាសនា ។

ហេតុនេះ អាត្មាភាពសូមពណ៌នាអំពីផ្លូវសុខ ។ ពាក្យថាសុខ ៗ នេះបានដល់សេចក្ដីសប្បាយរីករាយ ធូរទូលាយ ស្រួលនៃកាយ- នឹងចិត្ត ។ ឯសុខ សម្រាប់មនុស្សជាតិ ក្នុងសកលលោកនេះ លោកចែកចេញជា ៦ ពួកគឺ

១- សុខរបស់អ្នកគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។

២- សុខរបស់មនុស្សមួយរូប ៗ ។

៣- សុខរបស់អ្នកមានប្ដីប្រពន្ធ ។

៤- សុខរបស់អ្នកជាមាតាបិតា នឹងកូនប្រុស- ស្រី ។

៥- សុខរបស់អ្នកជានាយ ចៅហ្វាយ នឹងកូន- ក្មួយ ។

៦- សុខរបស់គ្រូអាចារ្យ នឹងកូនសិស្ស ។

សូមអធិប្បាយមួយពួកម្តង ៗ ដោយសេចក្តីសង្ខេបដូចតទៅនេះ

សុខរបស់អ្នកនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ- ជនជាគ្រហស្ថអ្នកមានផ្ទះសំបែងក្រុមគ្រួសារនៅក្នុងស្រុកភូមិមួយៗ នោះ លុះតែបានប្រព្រឹត្តប្រតិបត្តិនូវ "ឃរាវាសធម៌" ទើបកើតសុខ ។ ឃរាវាសធម៌នោះមាន ៤ យ៉ាងគឺ

១- សច្ចៈ ត្រូវប្រតិបត្តិរក្សាសេចក្តីពិតត្រង់ នឹងមិនកុហកបោកបញ្ឆោតដល់គ្នា ដោយផ្លូវលក់ដូរជំនួញប្រែផ្សេង ៗ ឬតាំងសមាគមក្រុមហ៊ុនអ្វីៗ ជាដើម ។

២- ទមៈ ត្រូវប្រព្រឹត្តបន្ទន់កាយ វាចា ចិត្តឲ្យទន់ភ្លន់នឹងមិនរំលោភបំពានទៅវកគ្នា ដោយកំលាំងលោភៈ ទោសៈ មោហៈ ជាដើម ។

៣- ខន្តី ត្រូវមានអំណត់អត់ធន់មិនខឹងចំពោះអ្នកនៅរួមនឹងអត់ធន់ចំពោះការងារដ៏លំបាក ៗ ដែលខ្លួនត្រូវធ្វើ ដូចកសិកម្មឬពាណិជ្ជកម្មជាដើម ។

៤- ចាគៈ ត្រូវលះវត្ថុឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកនៅជាមួយ ដែលគួរចែកជាដើម ។

សុខរបស់មនុស្សមួយរូបៗ - មនុស្សម្នាក់ដែលតាំងចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនឲ្យរស់នៅបានសុខបច្ចុប្បន្ននោះ លុះតែប្រកបដោយសុខរបស់អ្នករស់នៅ ៤ យ៉ាងគឺ

<u>១- សុខកើតអំពីមានទ្រព្យសម្បត្តិដ៏បរិបូណ៌</u> ។ ឯទ្រព្យសម្បត្តិរបស់បុគ្គលម្នាក់ ៗ ដែលពេញបរិបូណ៌បាននោះ លុះតែប្រកបដោយសម្បទា ៤ យ៉ាងទៀត គឺត្រូវមានការប្រឹងប្រែងខ្នះខ្នែងស្វែងរកភោគសម្ប័ទតាមផ្លូវទឹកផ្លូវគោកដោយលក់ចេញទិញចូល ចំណូលចំណាយឲ្យច្រើន១ ត្រូវចេះរក្សាថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលរកបានមកនោះឲ្យគង់វង់នៅមាំជាប់បិតថេរល្អ ១ ត្រូវឲ្យចេះសេពគប់មិត្តល្អ ៗ គឺលោកបណ្ឌិតនឹងលោកសក្តិធំៗ ឲ្យបានជាទីទំនុកទុកចិត្ត ១ ត្រូវឲ្យចេះចាយធនជានឲ្យមានប្រយោជន៍ នឹងចេះលៃលកសំចៃគេគ្នេរិះរេឲ្យសមល្មមតាមកំឡាំងដែលរកបាន គឺមិនចំណាយចាយវាយខ្ជះខ្ជាយឲ្យហួសកម្លាំងដែលរកបាន ១ ។

<u>២- សុខកើតអំពីបានចាយទ្រព្យ</u> ។ ជនខ្លះមានទ្រព្យមិនចេះចាយ អ្នកចេះចាយតែងចាយទំនុកបំរុងលោកមាតាបិតារបស់ខ្លួនឲ្យបានសុខរីករាយផង ចាយចិញ្ចឹមគ្រួសារឲ្យបានរុងរឿងផង ចាយក្នុងកាលដែលខ្លួនមានទោសគ្រោះថ្នាក់ផង ។

<u>៣- សុខកើតអំពីមិនមានចំពាក់បំណុលគេ</u> ។ ការណ៍ដែលមិនចំពាក់បំណុលគេនោះ លុះតែបុគ្គលនោះវៀរបង់ទោសពីរយ៉ាង គឺជាអ្នកមិនបង្កហេតុឲ្យកើតក្តីក្តាំដល់គ្នានឹងគ្នា ១ មិនប្រព្រឹត្ត

អបាយមុខ ដែលជាគ្រឿងវិនាសមានលេងស្រី- ស្រា- បៀ- ប៉ោ ជាដើម ១ ។

៤- សុខកើតអំពីប្រកបការងារប្រាសចាកទោស ។ ការណ៍ដែលប្រកបការងារប្រាសចាកទោសនោះ លុះតែជាអ្នកប្រតិបត្តិឲ្យល្អត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ព្រះរាជអាណាចក្រស្ដេចផែនដី មានមិនប្រព្រឹត្តចោរកម្មលួចប្លន់ជាដើម ។

សុខរបស់អ្នកមានប្ដី- ប្រពន្ធ- បុរសស្ត្រីដែលបានគ្នាជាគូស្រករហើយ ត្រូវប្រតិបត្តិធម៌ប្រាំៗម្នាក់ ទើបកើតសុខដល់គ្នាបាន គឺប្ដីត្រូវទំនុកបំរុងរបស់ខ្លួនដោយធម៌ ៥ យ៉ាង

១- ត្រូវរាប់អានលើកមុខប្រពន្ធថាជាប្រពន្ធពិតប្រាកដ ។

២- ត្រូវកុំមើលងាយប្រពន្ធរបស់ខ្លួន ដូចជាទាសី ។

៣- ត្រូវកុំក្បត់ចិត្តប្រពន្ធដោយមានស្រីដទៃទៀត ។

៤- ត្រូវប្រគល់ការងារក្នុងផ្ទះឲ្យប្រពន្ធត្រួតត្រា ។

៥- ត្រូវរកគ្រឿងអលង្ការឲ្យប្រពន្ធ ។

ចំណែកប្រពន្ធត្រូវប្រតិបត្តិស្វាមីត្រូវប្រតិបត្តិស្វាមីដូចជាទេវតាក្នុងផ្ទះ ត្រូវគោរពស្វាមីដោយ ៥ យ៉ាង គឺ

១- ត្រូវចេះតាក់តែងភោជនាហារឲ្យមានឱជារសឆ្ងាញ់ពីសាជូនស្វាមីដូចជានាង "អមរា" កាលចាត់ចែងបំរើព្រះមហោសថជាស្វាមីរបស់នាងដូច្នោះ ។

២- ត្រូវរាប់អានញាតិមិត្ត- វង្សត្រកូលខាងស្វាមី ។

៣- ត្រូវកុំក្បត់ប្ដីដោយមានប្រុសដទៃ ។

៤- ត្រូវចេះថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិដែលស្វាមីរកបានមក យកទៅទុកដាក់ឲ្យស្រួលបួលល្អ គឺមិនមែនជាស្រីខ្ជះខ្ជាយ ។

៥- ត្រូវជាស្រីឈ្លាសវៃ ក្នុងការគ្រប់គ្រងផ្ទះ នឹងជាអ្នកមិនខ្ជិលច្រអូស ក្នុងកិច្ចការទាំងពួងគឺ ដួសជុល ដេរ ប៉ះ គ្រីប ប៉ាក់ ចាក់ អន្ទង ត្បាញ រវៃ ការខាងស្រីទាំងប៉ុន្មានត្រូវចេះឲ្យស្ទាត់ទាំងអស់។

សុខរបស់អ្នកជាមាតា- បិតានឹងកូនប្រុស- ស្រី ជនជាមាតាបិតាអាចទទួលសុខអំពីកូនប្រុស- ស្រីបាននោះ លុះតែបានសង្គ្រោះកូនដោយធម៌ ៥ យ៉ាងគឺ

១- ត្រូវហាមឃាត់កុំកូនឲ្យធ្វើអំពើអាក្រក់ឲ្យសោះ ត្រូវខំបង្ហាត់ពត់បង្វឹកកូនតាំងពីនៅតូច ៗ ឲ្យមានសណ្ដាប់ធ្នាប់ល្អ ។

២- ត្រូវដឹកនាំកូន ឲ្យតាំងនៅក្នុងសុចរិតទាំង ១០ មានកាយសុចរិតជាដើម ។

៣- ត្រូវដឹកនាំកូនប្រុស- ស្រីឲ្យរៀនជម្រេះវិជ្ជាផ្លូវលោកផ្លូវធម៌ឲ្យបានចេះដឹង ត្រូវទំនុកបំរុងកូនឲ្យចូលសាលាសិក្សា ឲ្យចេះដឹងអក្សរសាស្ត្រភាសាសាស្ត្រ លេខក្បាច់- នព្វន្ត ជញ្ជីង- នាឡិ-ហាប- រង្វាស់រង្វាល់ក្បួនច្បាប់ សម្រាប់លោកិយគ្រប់ផ្លូវ ។ ត្រូវស្រឡាញ់គ្រូដែលបង្រៀនកូនរបស់ខ្លួន ត្រូវជូនចំណីអាហារដល់គ្រូរបស់កូនខ្លួននោះតាមរដូវតាមកាលដ៏គួរ ។

៤- លុះកូនប្រុសស្រីធំចំរើនឡើងល្មមរកស្វាមី- ភរិយាឲ្យ គប្បីផ្សំផ្គុំល្មមតាមវង្សត្រកូលរបស់ខ្លួន ។

៥- ត្រូវបែងចែកទ្រព្យមត៌កឲ្យកូនប្រុស- ស្រី ឲ្យមានគ្រឿងសំគាល់ជាប្រាកដ ឲ្យកូនមានឋានៈល្អ តាំងពីខ្លួនរស់នៅ ដើម្បីការពារសេចក្តីសុខដល់កូន ។

ចំណែកកូនប្រុស- ស្រី ត្រូវគោរពប្រតិបត្តិមាតា- បិតា ដោយកិច្ចតបគុណូបការធម៌ ៥ យ៉ាងគឺ

១- ត្រូវចិញ្ចឹមមាតាបិតា ឲ្យបាននៅជាសុខ ឲ្យដូចជាលោកចិញ្ចឹមខ្លួន ។

២- បើមាតាបិតាកំពុងធ្វើកិច្ចការណា យើងជាកូនត្រូវនាំគ្នាជួយធ្វើកិច្ចការណា យើងជាកូនត្រូវនាំគ្នាជួយធ្វើកិច្ចការនោះជូនលោក បើលោកចាស់ជរា ត្រូវថែទាំរក្សាបំរើដោយទឹកក្តៅត្រជាក់គ្រប់យ៉ាង វេលាមាតាបិតាចូលដំណេក ត្រូវគក់ច្របាច់ដកដើងដៃ នឹងរឹតសរសៃជូនលោក វេលាលោកមានជម្ងឺត្រូវមើលព្យាបាលដោយថ្នាំពេទ្យ- ហ្ម ប្រចាំការ ។

៣- ត្រូវរក្សាវង្សត្រកូលរបស់មាតាបិតាឲ្យតាំងនៅល្អ ។

៤- ត្រូវប្រតិបត្តិខ្លួនឯងឲ្យបានសមរម្យល្មមឲ្យមាតាបិតាទំនុកបម្រុងទុកចិត្តបាន ជាអ្នកគួរទទួលយកទ្រព្យកេរ្តិ៍មត៌កបាន ល្មមលោកចែកឲ្យដោយងាយ ។

៥- វេលាមាតាបិតាធ្វើកាលកិរិយាទៅ កូនប្រុស- ស្រីត្រូវនាំគ្នាធ្វើសរីរកិច្ចតាមធនធានគ្រប់គ្នារួចត្រូវធ្វើបុណ្យទក្ខិណាទានុទ្ទិសផ្សាយផលជូនដល់លោក ។

ឯកិច្ចទាំង ៥ យ៉ាងនេះ បើកូនប្រុស- ស្រីណាបានធ្វើហើយ កូនប្រុស- ស្រីនោះ លោកហៅថាជាអ្នក "កតញ្ញូកតវេទី" ។

សុខរបស់លោកជានាយនឹងកូនក្មួយ- ពួកជនដែលនៅជ្រកកោន ឬធ្វើការស៊ីឈ្នួលនៅក្រោមបង្គាប់របស់លោកជានាយចៅហ្វាយណា នាយចៅហ្វាយត្រូវសង្គ្រោះដល់បាវព្រាវ ឬកូនក្មួយនោះដោយធម៌ ៥ យ៉ាង គឺ

១- ត្រូវចេះចាត់ចែងការឲ្យស្ទាត់ជំនាញ ហើយចេះលៃលកការឲ្យសមគួរដល់កំលាំងនឹង

ជម្រេះវិជ្ជាដែលបាវព្រាវកូនក្មួយល្មមធ្វើបាន ។

២- ត្រូវតាំងចិត្តអាណិតបាវព្រាវ- កូនក្មួយឲ្យស្មើៗគ្នា ត្រូវចែករង្វាន់ប្រាក់កាស ឲ្យបរិភោគចាយវាយល្មមគ្រប់គ្រាន់ ។

៣- ត្រូវថែទាំបាវព្រាវ- កូនក្មួយ ក្នុងវេលាមានជម្ងឺឈឺចាប់ត្រូវជួយព្យាបាលថ្នាំនឹងរកពេទ្យ- ហ្ម ជួយការពារក្នុងវេលាមានទោសទុក្ខគ្រោះថ្នាក់ផ្សេង ៗ ។

៤- ត្រូវចែកលាភសក្ការៈ នឹងអាហារដែលមានឱជារសប្លែកៗ ឲ្យបាវព្រាវ- កូនចៅបរិភោគផង

៥- ត្រូវបើកឲ្យបាវព្រាវ- កូនក្មួយបានសប្បាយតាមរដូវ ត្រូវមានពេលឈប់សម្រាក មានរដូវចូលឆ្នាំជាដើម ។

ចំណែកបាវព្រាវ- កូនក្មួយ ត្រូវប្រតិបត្តិលោកនាយចៅហ្វាយ ដោយធម៌ ៥ យ៉ាងដែរ គឺ

១- ត្រូវក្រោកឡើងធ្វើការមុនចៅហ្វាយ ជាអ្នកមិនខ្ជិលច្រអូសប្រចែប្រចាំ នឹងនាយចៅហ្វាយឡើយ ។

២- ត្រូវធ្វើការ ជាខាងក្រោយចៅហ្វាយ មិនហ៊ានផ្ដើមការងារមុននាយចៅហ្វាយ លុះតែការណាដែលលោកអនុញ្ញាតឲ្យ ទើបខ្លួនត្រូវធ្វើការនោះបាន ។

៣- ត្រូវទទួលយកតែរបស់ដែលចៅហ្វាយឲ្យ ។

៤- ត្រូវធ្វើការឲ្យត្រឹមត្រូវល្អជូនចៅហ្វាយ ។

៥- បាវព្រាវ- កូនក្មួយត្រូវនាំយកគុណសម្បត្តិ នឹងសមត្ថភាពរបស់នាយចៅហ្វាយ ទៅសរសើរអួតប្រាប់ក្នុងទីប្រជុំជន នឹងមិត្តអាមាត្យធំ ៗ ជាដើម ។

សុខរបស់គ្រូនឹងកូនសិស្ស- ចំណែកគ្រូដែលគួរទទួលសុខអំពីកូនសិស្សបាននោះ លុះតែសង្គ្រោះកូនសិស្ស ដោយធម៌ ៥ យ៉ាងគឺ

១- ត្រូវដឹកនាំសិស្សឲ្យរៀនដោយល្អ ត្រូវញុំាងសិស្សឲ្យតាំងចិត្តប្រកបដោយសុចរិត យុត្តិធម៌យ៉ាងចំណាន ឬ ថ្លៃថ្នូរ ។

២- ត្រូវដឹកនាំសិស្សឲ្យរៀនច្បាប់ផ្លូវលោក ផ្លូវធម៌ ឲ្យចេះចំណានដើម្បីរក្សាជាតិ- សាសនា មហាក្សត្រ ។

៣- ត្រូវបង្ហាត់បង្ហាញសិល្បវិជ្ជា ដល់សិស្សអស់ជម្រេះវិជ្ជាពីខ្លួនមិនលាក់លៀមទុក ។

៤- ត្រូវលើកដំកើងសិស្ស ក្នុងទីប្រជុំមិត្តអាមាត្យ មិនបន្ទោសបង្អាប់សិស្សក្នុងទីប្រជុំជន ។

៥- ត្រូវធ្វើសេចក្ដីការពារសិស្ស ក្នុងទិសទាំងពួងថា មិនឲ្យសិស្សលំបាកដោយអាហារជាដើម

ក្នុងវេលាមានដំណើរទៅកាន់ទិសទាំងពួង ។

ចំណែកយុវជន- នារី ជាសិស្សទាំងឡាយ ត្រូវនាំគ្នាប្រតិបត្តិគោរពគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួនដោយធម៌ ៥ យ៉ាងគឺ

១- សិស្សត្រូវនាំគ្នា ធ្វើសេចក្តីគោរពគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មានការបបួលគ្នាក្រោកទទួលគ្រូជាដើម ។

២- សិស្សត្រូវនាំគ្នា ចាំបំរើគ្រូដោយកិច្ចផ្សេង ៗ ក្តីមិនមានកិច្ចអ្វីក្តី មានទឹកក្តៅត្រជាក់ជានិច្ចជាដើម ។

៣- សិស្សត្រូវនាំគ្នា ទំនុកបំរុងគ្រូ ពេលណាដែលគ្រូមានអាពាធឬជម្ងឺ សិស្សត្រូវរកថ្នាំ ឬពេទ្យហ្ម មកព្យាបាលគ្រូ នឹងជូនចំណីអាហារផ្សេង ៗ ដល់គ្រូរបស់ខ្លួនជារឿយៗ ក្តី ក្នុងរដូវម្តងមួយកាលក្តី ឬក៏រដូវចូលឆ្នាំថ្មីជាដើមក្តី

៤- សិស្សត្រូវជឿឱវាទដែលគ្រូប្រៀនប្រដៅ គឺត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ឲ្យបានការ ដើម្បីយកទៅធ្វើជាច្បាប់ទម្លាប់របស់ខ្លួនឲ្យចេះចាំប្រាកដចូលចិត្តឲ្យច្បាស់លាស់ ។

៥- សិស្សត្រូវនាំគ្នារៀនសូត្រដោយគោរព ពាក្យថារៀនសូត្រដោយគោរពនោះ គឺត្រូវខំប្រឹងប្រែងខ្នះខ្នែងរៀនសូត្រ មិនខ្ជិលច្រអូសក្នុងការសិក្សា បើសិក្សាវិជ្ជាណាៗ ត្រូវឧស្សាហ៍ទន្ទេញឲ្យចេះចាំស្ទាត់រត់មាត់ ចូលចិត្តច្បាស់លាស់ក្នុងសិល្បវិទ្យាណោះ ទើបឈ្មោះថារៀនសូត្រដោយគោរព

ហៃយុវជន- យុវនារី អ្នកត្រូវការសិក្សាសិល្បសាស្ត្រ- អក្សរសាស្ត្រ- វិទ្យាសាស្ត្រ នឹងនព្វន្តសាស្ត្រ- លេខជាដើម ត្រូវនឹកពិចារណាដល់ច្បាប់លោកនីតិបករណ៍ថា

កុំមើលងាយមន្តសិល្បសាស្ត្រា   គិតថាតិចតួចក្រែងមិនស្រេច
វិជ្ជាមួយមែនបើមិនភ្លេច   គង់នឹងសម្រេចប្រយោជន៍បាន ។
ចេះមួយចេះពីរឲ្យតែស្ទាត់   ប្រកបប្រាកដអ្នកចំណាន ។
ជាហេតុចិញ្ចឹមជីវិតបាន   សន្តានដួលពឹងពំនឹងអើយ ។
សិល្បសាស្ត្រឯណាមិនស្ទាត់ពិត   នៅក្នុងស្លឹករឹតឬសៀវភៅ
ទ្រព្យធនឯណាដែលមាននៅ   ធ្លាក់ទៅក្នុងដៃអ្នកដទៃ ។
បើមានកិច្ចការណាដល់មក   សិល្បទ្រព្យនោះយកមកអាស្រ័យ
ពុំបានដូចចិត្តជ្បតិធ្លាយដៃ   សិល្បទ្រព្យនោះនៃហៅគ្មានហោង ។

សុភាសិតថា

មានទ្រព្យលើកឲ្យគេខ្ចីទៅ ជម្រេះចេះតែក្នុងក្បួន
ប្រពន្ធនៅឆ្ងាយអំពីខ្លួន ដល់ជួនត្រូវការអោចិត្ត ។

ធម៌ទេសនាសំដែងមកនេះ ដើម្បីឲ្យខេមរជនទាំងឡាយស្ទុះក្រោកឡើង ខំប្រឹងប្រែងរកសេចក្ដីសុខដល់ខ្លួន នឹងដល់ជាតិប្រទេសក្នុងបច្ចុប្បន្ន សូមសន្មតថាចប់តែប៉ុណ្ណោះ .ឯវំ ។

ដោយអំណាចនៃធម៌ទេសនានេះសូមឲ្យជាតិ សាសនា មហាក្សត្រនៃខេមរជាតិយើង ចំរើនសេចក្ដីសុខគ្រប់ប្រការអស់កាលដ៏យូរអង្វែងទៅ ។

ចប់

ដោគវាសនាញញឹមទទួលចំពោះតែអ្នកក្លាហាន

អ្នកចិត្តក្លាហានបានជួយជាតិ
យិតយោងឲ្យឃ្លាតទាសភាព
រមែងមានឈ្មោះខ្ពស់ដរាប
បើទុកដុនដាបគង់ទេពជួយ ។

យ. អ

ស្រង់ចេញពីទស្សនាវដ្ដីកម្ពុជសុរិយាឆ្នាំ ១៩៥២
ដាក់ផ្សាយក្នុង
http://khmerbuddhism.wordpress.com